

Sygn. akt III CSK 109/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku W. D.
przy uczestnictwie A. F., A. K., J. D., J. F. i E. P.
o stwierdzenie nabycia spadku po G. S.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 października 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika J. D.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia

skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Uczestnik wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), wynikającą z naruszenia prawa procesowego, to jest art. 278 § 1, art. 285 § 1, art. 286, art. 290 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 382 i art. 13 § 2 k.p.c. i przyjęcia za podstawę oceny stanu świadomości spadkodawcy opinii biegłych, którzy nie byli specjalistami w tych samych dziedzinach medycyny, co biegli opiniujący w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie orzeczenia oczywiście nieprawidłowego. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi zatem do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. orzecznictwo przytoczone w motywach postanowienia Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nieopubl.).

Sąd drugiej instancji w niniejszej sprawie wobec wątpliwości, jakie budziły wyniki dowodów z opinii biegłych wykorzystanych przez Sąd pierwszej instancji przy wydawaniu zaskarżonego apelacją orzeczenia, dopuścił dowód z opinii instytutu naukowego Pracowni Ekspertyz Sądowych Collegium Medicum [...] Wyniki tego dowodu zostały skonfrontowane przez Sąd z wynikami dowodu z opinii

sądowo-psychiatrycznej sporządzonej przez Pracownię Orzecznictwa Sądowo-Psychiatrycznego Kliniki Psychiatrii Dorosłych Uniwersytetu Medycznego w Ł. oraz opinii M. P. Sąd Okręgowy szczegółowo wyjaśnił, z jakich przyczyn odwołał się w swoich ustaleniach do opinii Pracowni Ekspertyz Sądowych Collegium Medicum [...] Opracowanie to ocenił jako kategoryczne, gdy chodzi o wnioski, wywiedzione z analizy dokumentacji medycznej spadkodawczyni, przy pozostawieniu Sądowi wniosków, jakie należy wyprowadzić z osobowych środków dowodowych. Sąd Okręgowy uznał, że z zeznań świadków nie wynika, żeby testatorka mogła cierpieć na jakiegokolwiek zaburzenia wyłączające jej zdolność do testowania. Opinia biegłego M. P. oceniona została jako niespójna, nielogiczna i zmienna we wnioskach, wywiedzionych wyłącznie z charakteru pisma i językowej strony wypowiedzi spadkodawczyni. Gdy zaś chodzi o opinię Pracowni Orzecznictwa Sądowo-Psychiatrycznego Kliniki Psychiatrii Dorosłych Uniwersytetu Medycznego w Ł., to ta oparta została na danych na temat stanu zdrowia spadkodawczyni bezpośrednio poprzedzających jej śmierć, gdy tymczasem testament sporządziła ona dwa lata wcześniej oraz z odwołaniem się do dowodów osobowych, które nie zostały uznane za miarodajne, gdy chodzi o wiedzę o sposobie funkcjonowania testatorki. Członkowie najbliższej rodziny testatorki mieli z nią rzadki, okazjonalny kontakt.

Wobec szczegółowego i racjonalnego umotywowania sposobu, w jaki Sąd Okręgowy ocenił dowody z opinii biegłych nie sposób jest uznać skargi kasacyjnej za oczywiście uzasadnioną.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

aj